

end, hvad der hører med til en Feltbefæstning. Der skal være to Kompagnier, hvoraf det ene er et Telegrafkompagni, som skal besørge en Røstsignaltjeneste, medens det andet er et Landtorpedokompagni. Landtorpedoer have vi netop anskaffet her for at bøde paa Mangelen af en permanent Befæstning, men saa maa man dog ogsaa have Folk til at betjene dem. De ere altsaa des mere nødvendige, jo mindre Fæstningsværker vi have. Jeg kan derfor ikke forstaa den Betragtning, at dette Lovforslag staar i nogenjomhelst Forbindelse med Kjøbenhavns Befæstning. — Det ærede Medlem talte om, at hvad der her er foreslaaet, er kun en Begyndelse. Det er meget muligt, det tør jeg ikke sige Noget om, jeg anser det ogsaa for rimeligt, at vi maa have mere, men jeg tror rigtignok at det bliver forholdsvis meget lidt. Det maa nemlig erindres, at det Forslag, der forelaa i 1879—80, indeholdt 4 Fæstningsbataljoner, medens her kun er Tale om 3. Der var altsaa 16 Kompagnier i Stedet for 12. Jeg kan derfor tænke mig, at man maa komme til en Udvidelse med 4 Kompagnier, hvis vi komme til en permanent Befæstning, men den Tid den Sorg, det bør ikke afholde os fra at gjøre, hvad der i Diebliffet er nødvendigt, hvis det virkelig erkjendes at være nødvendigt.

J. Pedersen: Hvad Formen angaar, erkjender jeg det Rigtige i, at det første Tillæg er blevet til efter Initiativ fra det andet Ting, men det er dog ikke givet, at Thinget, fordi det har anset det for rigtigt at give et Tillæg, derfor ogsaa skulde anse det for rigtigt at give Tillæg igjen til dette Tillæg. Allerede den Titel, dette Forslag har, er jo rent skrækindjagende. — Derjom jeg ikke hørte feil, sagde den ærede Minister, at det vilde være umuligt for mig at fastholde, at dette Forslag staar i nogenjomhelst Forbindelse med Kjøbenhavns Befæstning. Det synes mig igjen at være at gaa for vidt. Jeg kan meget vel forstaa, at dette Forslag vil kunne bruges uden Kjøbenhavns Befæstning, og at den ærede Minister sætter Pris paa at faae det, selv om han ikke kan faae Kjøbenhavns Befæstning, men rent at adskille de to Ting og sige, at der ikke er nogen Forbindelse imellem dem, synes jeg ikke er rigtigt og holdbart, navnlig da det staar i absolut Modstrid med den ærede Ministers egne Motiver. Han siger nemlig netop deri om en Del af Forslaget, som jeg i alt Fald maa antage er den vigtigste, at „de for Artilleriet og Ingenieurkorpsket foreslaaede Vædringer staa i nøie Sammenhæng med det — saavel i Klar som i

foregaaende Klar — Rigsdagen forelagte Forslag om en overordentlig Bevilling til Befæstninger. Naar det saaledes hedder, at det staar i nøie Sammenhæng dermed, kan man dog ikke sige, at der ingen Sammenhæng er. Desuden hørte vi jo, at den ærede første Taler betegnede dette Forslag som et Supplement til Kjøbenhavns Befæstning, altsaa som Noget, der hænger sammen dermed og udfylder Forslaget derom; nogen Forbindelse maa der altsaa i alt Fald være. — Hvad endelig angaar de paa-gældende Misforstaaelser af den gamle Hærløvs eller de Mængler, der mulig maatte være ved Gjennemførelsen af Hærløvens Tillæg, da skal jeg, hvis den ærede Minister vil love at rette disse Mængler, gjerne gjøre mig Umage for at samle dem sammen i en Buket og præsentere dem for Ministeren. 3 Dag skal jeg kun indskrænke mig til een Bemærkning: Finder den ærede Minister, at Stabssergenternes Stilling nu svarer til Forudsætningerne for Tillægets Vedtagelse?

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg skal gjerne indrømme det ærede Medlem, at Lovforslaget til en vis Grad staar i Sammenhæng med Kjøbenhavns Befæstning. Det er selvfølgelig, at ligesom Hæren jo dog ogsaa skal bruges og er nødvendig, naar man skal have Kjøbenhavns Befæstning gennemført, saa ere de Dele, man her foreslaar forøgede, selvfølgelig ogsaa nødvendige, naar Kjøbenhavn er befæstet. Man kan ikke tænke sig Kjøbenhavns Befæstning uden at maatte indrømme, at saavel Hæren, som hvad her er foreslaaet, bliver saa meget mere nødvendig. Det jeg mener, er imidlertid dette, at selv om der slet ikke havde været Tale om Kjøbenhavns Befæstning, saa vilde dette dog lige godt være nødvendigt, og saa vilde dog enhver Krigsminister paa dette Punkt, da Artilleriets Kammer snart blive fyldte saaledes som i 1880 vedtaget, være kommen frem med dette Forslag. Paa denne Maade er det, jeg mener, at der slet ikke her er nogen Sammenhæng med Kjøbenhavns Befæstning. — Hvad Stabssergenternes Stilling angaar, saa maa jeg sige, at det vistnok er meget vanskeligt at paavise, at de Udtalelser, der faldt under Sagens Behandling — thi det er vel dem, det ærede Medlem figter til — absolut skulde have fastslaaet en bestemt Stilling for Stabssergenter. Hvad man derimod bestemt kan sige, er dette, at i Loven som den foreligger — og det er dog selvfølgelig det, hvorpaa det mest maa komme an — staar der ikke det Mindste derom, og derfor mener jeg, at Ministeriet var fuld-